

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 4. Conventus Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](#)

Sæculum IX. ris quidem Episcoporum auctoritatem
A. C. 825. & honorem augebat; at fieri non poterat, quin ea cura ipsos a Regimine proprii gregis, quod præcipuum Episcoporum Officium est, abstraherentur.

§. IV.

Conventus Parisiensis.

Sup. Lib. XLIV. §.31 Conventus Parisiensis mense Novembri, ut Imperator jusserrat, celebratus est, & omnes Episcopi vocati, excepto Modovino Augustodunensi, quem morbus domi detinuit, adfuere. Lecuta est Epistola Hadriani Papæ ad Constantinum & Matrem ejus Irenem data, dixeruntque Episcopi Franciæ, Papam recte quidem illos reprehendere, qui Imagines comminuerent, sed etiam imprudenter præcepisse, ut superstitione adorarentur.

Sup. Lib. XLIII. §.7. Concilium quoque in hac causa celebratum, id est Nicenum secundum, damnarunt, & multo magis Concilium Iconoclastarum a Constantino Copronymo coactum. Censuram

XLIV. §.46. Caroli Magni in Concilium Nicenum Libris Carolinis insertam approbarunt, quam Responsis Hadriani Papæ satis refelli non putabant. Jusserunt deinde recitari Michaelis Imperatoris Epistolam, & ex ore Treculfi & Adegarii, quæ Romæ egissent, audierunt. Tandem prelegi præceperunt Textus Scripturæ & Patrum,

Patrum, quos per angustiam temporis ^{Sæculum IX.}
colligere licuerat, eosque miserunt ad A. C. 825.

Imperatorem Ludovicum per manus
Halitgarii Episcopi Cameracensis, & A-
malarii etiam Episcopi, qui Imperatorem
Aquisgrani sexta Decembris anno octin-
gentesimo vigesimo quinto convene-
runt.

Hi itaque attulerunt Conventus Pa-
risiensis Epistolam, omnia, quæ acta erant
continentem, & Episcoporum consilium,
ut nempe Ludovicus Imperator Papæ
& Imperatori Constantinopolitano scri-
beret. *Non ignoramus*, ajunt, quanto
dolore conspicere cogaris, illos, qui supre-
ma Auctoritate pollut, a via recta de-
flectere, cum ipsorum esset errantes ad
eam reducere. Et post alia: *Quia vero*
Salus fratrum nostrorum a nobis parvi
pendenda non est, nec Summa Potestas te-
mere argui debet, visum est tibi suadere,
ut sermonem ad illos dirigas, qui te ad
hanc quæstionem agitandam excitarunt
(nempe ad Græcos) *sic omnia, quæ re-*
prehensibilia videntur, magis in illos ca-
dent, quos liberius liceat arguere, &
quorum scandalum facilius tolerari pos-
sit. Sic etiam, si compatiendo ad Græ-
corum infirmitatem te paulo demiseris,
Romanos laudaveris, eorumque potestatem
extuleris, & nihilominus veritatem ex
Scriptura & Patribus leniter ostenderis,
speran-

p. 109.

p. 110.

**Sæculum IX. sperandum est, fore, ut Partis utriusque
A. C. 825. saluti consulas.**

Post hanc Epistolam legebantur Patrum Testimonia in quindecim Titulorum digesta, quorum primus pugnat contra illos, qui Imagines volebant abolitas. Secundus Titulus ex Auctoritate S. Gregorii Papæ probat, Imagines legitimè servari posse. In duodecim Articulis sequentibus illi refutantur, qui eas adorant, aut nimio cultu honorant; ibique accurate vox, adoratio, explicatur. Punt hi Patres, se discriben inter Crucem & Imagines demonstrare, & ubique secundum Concilium Nicenum impugnant. Istam Collectionem sequuntur exemplaria duarum Epistolarum, nempe unius ab Imperatore Ludovico ad Papam mittendæ, & alterius a Papa ad Michaelem Imperatorem.

**Conventus
Parisiensis
contra Ima-
gines.**

p. 131. In Epistola ad Papam Ludovicus Imperator eum exhortabatur, ut sua Auctoritate uteretur ad reddendam Orienti pacem, & reducendum Imaginum usum ad illud inter contemptum & superstitionem medium, quod Franci necessarium existimabant. Quærebat, an non esset, si ambo communi nomine Legationem ad Orientales dirigerent. Rogabat, ne suspicaretur Papa, exemplar Epistolæ ea mente sibi missum fuisse, ut diceretur, sed ut Imperator, quid sentiret,

ret, candide aperiret. Declarat, se Sy-
nodum non ideo convocasse, ut aliquid
definiretur, sed ut quæstio, sicut Papa
permisisset, examini subjiceretur. Ex-
emplar Epistolæ a Papa ad Michaelem
Imperatorem dividitur in tres Articulos.
Primo afferuntur argumenta ex ratione,
deinde ex Auctoritate, quibus tertio ad-
ditur consilium. Auctor Sacræ Sedis
potestatem summe extollit, ostenditque,
Romanam illam esse Sedem, ad quam
Fideles omni tempore non solum ad de-
finendas Fidei Quæstiones, sed etiam
ad omnes contentiones in Ecclesia diri-
mendas configissent. (*) Affirmat, in
Ecclesia Gallicana a primis temporibus
S. Dionysii (quem a S. Clemente Papa
missum credit) S. Hilarii & S. Martini il-
lud semper fuisse observatum, ut nemo
habere imagines compelleretur, idem-
que prohibitum esset nemini, nec un-
quam hac de re ortam fuisse disceptatio-
nem. Hujus libertatis causam red-
dit; quod, licet in orbe terrarum nulla
conspiceretur imago, ideo tamen Fides,
Spes & Charitas nullum paterentur di-
spendium. Ceterum neque imagines
his tribus virtutibus nocere, si modo
nullus Religionis cultus eis exhiberetur.

Affert

p. 132.

(*) Inde videmus, quod Franci non credi-
derint, hanc quæstionem ad Fidem pertinere.

Sæculum IX. Afferit deinde S. Gregorii Auctoritatem,
A. C. 825. & in Epilogo Michaelem Imperatorem
hortatur, ut in Ecclesiastis sibi subiectas
pacem reveheret.

§. V.

*Jeremias & Jonas Romam mit-
tuntur.*

*to. 7. Conc.
p. 1648.*

Cum Halitgarius & Amalarius hos
bellos ad Ludovicum Imperatorem
detulissent, isque sibi recitatos appro
basset, misit eos ad Eugenium Papam
pera usus Jeremiæ Archiepiscopi Seno
nensis & Jonæ Episcopi Aurelianensis
adjuncta alia Epistola, in qua rogit Pa
pam, ut cum ipsis utpote Præsulibus Sa
crarum litterarum Doctrina & arte dis
serendi instructissimis de Legatione in
Græciam adornanda conferret. *Non*
eo animo, inquit, Episcopos hos misimus
ad te cum collectione Textuum, ut quasi
ignorantem doceremus, sed ut, pro offici
nostri ratione in arduo negotio te adju
vemus. Hortatur deinde Pontificem,
ut causam istam pertractet ea modera
tione, quam tam Græci quam Romani
laudare cogerentur. Præter hanc Epi
stolam duo Episcopi Jeremias & Jonas
ibid. p. 1649. mandata acceperant hujusmodi; *Sed &*
¶ sunt ipsa ex Actis verba. *vos ipsi tam patienter & modeste + cum*
eo de hac Causa Disputationem habeatis,
ut summopere caveatis, ne nimis ei refi
stendo